

Caminant al 8 de març

OONA TOMÀS

REGIDORA DE POLÍTQUES SOCIALS I IGUALTAT. REGIDORA DE SALUT

S'apropa el 8 de març, dia internacional de les dones, data acordada per les nacions unides l'any 1975 per posar en valor la lluita feminista, caminant cap a la igualtat de la dona amb l'home, en la societat i en el seu desenvolupament com a ésser. Així com, per què no, una data per recordar totes aquelles dones que han contribuït en aquesta lluita, i un dia per sortir al carrer a reivindicar les desigualtats existents entre homes i dones. Vosaltres sou del tarannà que és una data que s'ha de reivindicar o no?

Aquests dies que comencem a caminar cap al 8 de març he tingut l'oportunitat d'anar parlant sobre la celebració o no d'aquesta data; m'ha sorprès la resposta de moltes persones, ja que no hi ha un criteri unànim a la societat rapitenca. La realitat és que hi ha moltíssimes persones, tant homes com dones, que no entenen la celebració d'aquesta data, per diferents motius: alguns per entendre-ho discriminatori, d'altres perquè creuen que s'ha de treballar més activament la resta de l'any en lloc de celebrar-ho un dia en concret, d'altres perquè consideren que així encara es fomenta més la desigualtat; per tant, moltes persones par-

lant sobre aquest dia, m'han fet palès que per a ells i elles, aquesta data no s'hauria de celebrar.

Així mateix, molts dels qui adopten el criteri de la no celebració del dia de la dona, també consideren que les quotes femenines no són un bon recurs per fomentar la igualtat, sabeu en què consisteixen? Us posaré un exemple: imagineu un festival de música clàssica, a qualsevol punt del món, on per norma o criteri acordat, el festival hagués de comptar amb un percentatge del 30% de músics que foren dones. Si ens posem a la pell de les artistes, molt probablement no estarem d'acord que se'ns esculli per participar al festival pel nostre gènere i no per la qualitat de la nostra música; per contra, si ens posem a la pell d'una persona que lluita per la igualtat efectiva entre homes i dones, poder, ho veiem com un mecanisme objectiu per contribuir amb la lluita per la inclusió de la dona al món artístic.

Si més no, és complicat i comprensible a la vegada, totes dues postures; ara bé, si no ho fem a través de les quotes, de quins altres mecanismes disposem? Per a mi, aquesta és la gran pregunta, el com. Com podem contribuir en

l'àmbit social i institucional a fomentar la igualtat? Quins recursos hem de posar sobre la taula per treballar-hi? Quins subjectes s'han de veure implicats?

Com a equip de govern, en constituir el nou consistori el juny del 2019, vam crear per primer cop a la Ràpita una regidoria específica per treballar polítiques d'igualtat, en entendre-ho imperiosament necessari, davant la llarga llista de desigualtats entre homes i dones, a diari, i en qualsevol de les esferes. Aquest va ser el primer pas en l'àmbit institucional, posar en valor la necessitat de crear una regidoria que treballi diàriament per la igualtat real entre homes i dones, on actualment estem treballant amb un protocol contra la violència de gènere als espais d'oci nocturn, conjuntament amb el departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya. Per tant, estem treballant els aspectes més negatius de la desigualtat, que es manifesten amb les agressions físiques, verbals i sexuals que els homes propinen contra les dones, en mostra de la seva supremacia; ara bé, som conscients que estem treballant amb la punta de l'iceberg, i que la feina real està als fonaments de la societat.